

ગાઝલે-હિન્દ

|| ૩ ||

૩ ગાઝલે-હિન્દ ગામળી શરી-મુરદ.

|| ૩ ||

બે આન.

Copy Right by C. K. Shah

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાષ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૧૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધીજી ૧૨૬

વિષય ૬૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

ગઝલ-હિન્દ

નઈ, ગઝલ—“મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.”
 મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે, મમે હીજ તો દેખા ન છને મુઝે.
 કાફલે વાલે સખ મએ, મંય હાય મલતા રહે ગયા,
 જન તડપતી રહે અઈ—ઓર દીલ મચલતા રહે ગયા;
 લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 દેખીએ કીસ્મત મેં લીખી હે જ્યારત યા નહીં,
 દેખીએ રોઝે પે હજરત, બુલાતે હેં યા નહિં;
 ચોંહી સોચ હય ખારા મહીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 અય અજલ મત જન લે, એ, જન બહોત મૂસ્કીસમેં હૈ,
 જન હું રોઝે પે એ, અરમાન મેરે દીલમે હૈ;
 કોઈ દીન અબી ઓર દે છને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 હીંદસે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે,
 એક ખ્યાલા આખે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે;
 પડે હીજમેં પીને ન આંધુ મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 યા મોહંમદ મુસ્તફા તકસીન તો કીજે મેરી,
 જ્વાલીયો ફુરકત મેં જલતા હું, ખખર લીજે મેરી;
 લય મએ માતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 ફીકરે દુન્યા સેકડો હંય, એક હશરતે સીદાર હૈ,
 મય મુસાફીર હું અહેલા, તેરી મદદ દરકાર હૈ;
 કોઈ રાહમેં છૂટે ન છીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.

[૨]

માર હાથા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
 મુઝસી ને બેઠસીને શોકને અરમાન ને;
 હીએ રંજપે રંજ સફીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.
 આરમા ધુધામે જાંભીન પકડે વતન રોઝા કરે,
 મંચ ન ઠયરંગા ઠયરંગા કોઈ ચીખા ફરે;
 કીયા યાદ હૈ મેરે નખીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.
 અરકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંચ ખરસાઈમા,
 નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ મહીને જાઈમા;
 યેહી બવેગે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.

ગઝલ-નાઅત. તજે-કબ્લાલી—

તવહીદકા હંકા આલમમેં ખજવા દીયા કમલીવાલેને,
 ફુલ : લાએલાહા ઇલ્લાહલાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
 જખ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને,
 ઘંધાર ઘટામે સૂરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
 દિલ એસે રંગીલેકે સદકે જાં, ઔર એસે હટીલેકે કુરખાં,
 હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો, ખખશા દીયા કમલીવાલેને.
 ખનખનકે ગયે મેહરાજકી રાખ વલ્લેકી છપભી ઉસપે અજખ,
 જન્મતકો હુરો : ગીલમાં કો, તલપાદીયા કમલીવાલેને.
 મુલકોંકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના,
 હરતરહકી ખાંકી અદાઓસે, હુદવા દીયા કમલીવાલેને.
 પીપીકે પ્યાલે કૌસરકે, હુંદીએ મુઝે છ બરબર કે,
 ઈન્ના આતેના કલકૌસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
 વોહ કમલી અજખ લાકીમતથી, કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી,
 સખ ઝરકે હો શાલે વાલોકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
 જખ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી રાખ ઇનઆમ મીલા,
 ખુશહૌકે હામત કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.

પુશકી તરી પેદા કરી હરશાખ હરી પેદા કરી,
 મહીં ખાગે-જહાંમે રહમતકા ખરસા દીયા કમલીવાલેને.
 બએ અશ'પે કુંબ હુઆ હાંસીલ, અદલાહસે બકે હુએ વાસીલ,
 કયા બને ખુદાકે બકર કયા સમજાદીયા કમલીવાલેને.
 ઇસ્લામ મીલા, ઇમાન મીલા, પઠનેકે લીએ કુરઆન મીલા,
 જુદતકે બે કુછ દીલવાના થા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલ-કબાલી—

તલવાર ખીંચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઈ,
 બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમે રેહ ગઈ.
 ઝાંકા જખ આ ગયા કોઈ મઝનુકી આહુકા,
 લયલા તળપ કે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઈ.
 શીરતી રહી નીગાહમે તસવીર યાર કી,
 આખીર ઉતરકે આખસે, વેા દીલમે રેહ ગઈ.
 કાતીલ હાથ-હાથ, રૂકાલી તો કબ રૂકા—
 થાડીસી જાન જખ તને, બીસમીલ મે રેહ ગઈ.
 અચ તેગે નાઝ ઇતનાલી તેજી ન ચાહીએ,
 દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઈ.
 ખંજર ઇધર ખીંચા-ઉધર આહે ખીંચી મગર,
 થાડીસી ચક્કે બીસમીલ વ કાતીલ મે રેહ ગઈ.
 ચક્કતી હે તેગે નાઝ-મઝે લુટલો “જલીલ,”
 કહેના ન શીર કલી કે હવસ દીલમે રેહ ગઈ.

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કબાલી—

બે દીલકે ખો ચુકે હંચ, વોહ દીલકે કુંઠતે હંચ,
 હર દીલસે તંગ હોકર, કાતીલ કો કુંઠતે હંચ.
 કયા કુન હંચ જુસત જુકી, ચે લી ખખર નહી હંચ,
 દીલખરકે કુંઠત હંચ-યા દીલકે કુંઠતે હંચ.

રાહે તલખમેં એસા વા રફતા કેન હોંગા,
 મનઝીલપે હમ પાંહચે કેં મનઝીલકો હુંઠતે હય.
 કાટે નહિ જો કટત, દુરકતમે દીન હમારે,
 ખન્જરકી હસત જુમે કાતીલકો હુંઠતે હય.
 જો જખમ દે ચુકે હય, છ લેનેકા હય કાંરી,
 અખ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો હુંઠતે હય.
 તુમને જો અપને રખસે પર્ઘા ઉઠા દીયા હય,
 તારે ફલકપે માહિ, કામીલકો હુંઠતે હય.
 અદ્વારે ઇશક લયલા-મજનુ કે બનમે અબતક,
 ઉઠતે હય જો બગોલે મહમીલકો હુંઠતે હય.
 બે તીરો બે કમાંકે જો દીલ શીકાર કરલે,
 હમ તો “જલીલ” એસે, કાતીલકો હુંઠતે હય.

ગઝલે-મુઝતર-કબાલી

મીલનાયા તો મીલ જાતે, ઉસ તુરે મુજરહસે,
 કયુ' જાકે ચલે આએ, દરબારે મોહમદસે.
 અલ્લાહકે પદલેમે, વેહદતકે સીવા કયા હય,
 જો કુછ હમેં લેના હય, વો લેલેગે મોહમદસે.
 રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા,
 અલ્લાહકી આવાઝે આઈ ઉસી ગુમખંદસે.
 લીલ્લાહ મેરી તુરબતસે-ચુપ ચાપ ચલે જાવો,
 ગર તુમને મુજે છોડા, કેહ દુંગા મે મોહમદસે.
 અચ બાહેસખા તુરબત, મોહતાજે મુરમત હય
 મીટી મુજે થોડીસી, લાદે દરે આહમદસે.

[૫]

કંચુ ઝીકર ખુદા છેડા, અચ મુનકરો તુરખતપર,
કુછ ખાત ન કરનેદી, તસવીરે મોહમદસે.
“મુઝતર” મુજે તોખાકી, હુસ વજાકે યાદ આઈ,
નીકલા મંચ હુગર થામે, દુટે હુવે મરકદસે.
મઝલે-અકબર. તર્જે-કન્વાલી.

પ્રમહે દરખ રોઝએ વાલે કે સામને,
મજલું ખડા હૈ ખૈમએ, લેલા કે સામને.
એક એક કો ખખશવાએગે મેહશરમે હક સે વો,
ચુમુફીબત પડી હૈ-જુલેખા કે સામને.
જલ્લે કે દેખને કે લીયે જી તો કોઈ હો,
મુહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને.
કચશા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો,
ઠેરેગે ચલકે ઉસ સહેવાલા કે સામને.
હુસ મુરેદકે ન હઝરતે ઈસા હુલા સકે,
લે આઓ ઉસકો મેરે મોલાકે સામને.
કહે દીહુયો સખી મેરી હાલત અરા અરા,
જાના હો ગર તેરા-મેરે આકા કે સામને
ફીર વો કરમ કરે ન કરે ઈખતીયાર હો,
હાં “અકબર” તું અરઝ કરતો અરા જાકે સામને
મઝલે-આશીક-તર્જે-કન્વાલી.

મુસકુશતે જાતે હેં કુછ મુંહસે ફરમાને બાદ,
બીજલીયાં ચમકા રહે હેં કુવ જરસાનેકે બાદ.

કૌન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
 કુલકી ખુશખુ લી ઉડભતી હે મુરઝાનેકે બાહ.
 કબરમે' કયા કયાં ફરીશતોકે યા અરમાને સવાલ,
 કુછ ન પુછા મુજસે તેસ નામ બતલાનેકે બાહ.
 કુલ ચઢાયેગે લલહ પર જુનસે ચે ઉમ્મીદ થી,
 વોલી પત્થર રખ ગએ સીનેપે દફનાનેકે બાહ.
 ઉંમર ભરમે' દોહી ઘડીયાં મુઝપે મુજરી હે કઠન,
 આપકે આનેસે પહેલે આપકે બનેકે બાહ.
 તુ' દીયે બ સાફીયા પયમાના પયમાનેકે બાહ.
 ખાત મતલબકી કહુ'ગા હોશમે' આનેકે બાહ.
 મુખ'ર હોતા હે ઈનશાન આપ્રતે સેહનેકે બાહ,
 રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસબનેકે બાહ.
 બે જલાતા હે ફીસીકે ખુદ વો જલાતા હે જરૂર.
 શમઆલી જલતી રહી પરવાના જલ બનેકે બાહ
 કયા શરાબે તાબને પસતીસે પાયા હે ઉરજ,
 સર ચળી હે હલકસે નીચે ઉતરબનોકે બાહ.
 કેસી આંખે ફેરલી મતલબ નીકલ બનેકે બાહ.
 ઉંમર આઘી આ ગાંધ પર હે અલી નખરે વોહી.
 બલ ન રસીકા ગયા અપ્રસોસ જલ બનેકે બાહ
 હીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકે કે બસ વો આંચુકે,
 મેંહદી કયા બેઠેગે દ્રવરન ગુદક મુલ બનેકે બાહ.
 ઉંમર ભર ઉનકે તો મેરી શિકલસે નફરત રહી,
 અબ વો ચહેરે દેખતે હે' હમ નીકલ બનેકે બાહ.

ચાહ આપગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના,
કહર હોગી તુમકો મેરી-મેરે મર જાનેકે બાહ.
આવ મીલ જાવ મલે “આશીક” શે કયા તકરાર હે
મુલેહબી હો જાતી હે, આપસમે ચલ આનેકે બાહ.
મઝલે-તજજસુલ, તજે-કબાલી.—

કોનસે દીલમેં નહિ રંગ રંગીલા મેરા,
હર નજરમેં હે ખસા છેલ છપીલા મેરા.
દામ ઇસ્કાં કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઇસ્કા મેં ડુબા દેગા રંગીલા મેરા.
હમમેં હોગી મુરીદોડી ન જખતક બખશીશ
હટને વાલા નહિં મયદા સે હટીલા મેરા,
અવલીયા ચીસ્તકેસારે હય બરાતી જસકે
ચરમે બહદુર વોહ દુલા હે સજલા મેરા.
હક પરસ્તી કા તમાશો નજર આયા સખકો,
આચા અજમેરમેં જખ છેલ છપીલા મેરા,
નામ લેવા મંચ તેરા ઔર હંચ ઘર ઘર મેરે,
મંચ બેહીસથી હું મેરે સાથ કબીલા મેરા.
ગૂલરખાને ચમને દહેર હો કુરખાં દીલસે,
રંગ રૂપ મના દીખાદે જો રંગીલા મેરા,
દરસે ખવાળ કે મેં ઇનઆમને લેકર કે ટાલા.
ખવાળ વાલોં ને રખા નામ હટીલા મેરા,
જય રહા હે નિમોહ ખલક મે અલ્લાહ અલ્લાહ
ખલક રહા હે દીસે આલમ મેં રંગીલા મેરાં,

અથ “તજજસુલ” દીલો જનો જગરકા સાલી,
વેાહ રંગીલા વેાહ છબીલા વેાં સજલા મેરા

ગઝલે-લતીફ-મોલીફ ગુલહસ્તે હાજા.—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલતાફે મોહમ્મદસે,
ખાલી ન શીરા કોઈ હરગીઝ હરે અહમ્મદસે
અલ્લાહકો પયછાનાં પ્યારે, નબી અહેમદસે,
ઈસલામ ફૂલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે.
હેં શમસો કમર રોશન, દોનો રૂપે અહેમદસે,
હેરોનહે દો-આલમ ઉસ તુરે સુજર—રહસે,
તું મુંજકો શખા લેચલ ઓહસાન બડા હોગા,
ખાલી નહી આઈમા જાકર હરે અહેમદસે.
અલ્લાહકા બન્દા હું મે ઉમ્મતે અહેમદ હું,
કહતા હુવા ઉંકુંગા મયશરમે—યે—સકરહસે.
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે,
મેરાજકી શખ ખાલીફ, કહતા થા મોહમ્મદસે.
સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર તુમાયાં હે,
મીલતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ તુરકે ગુમ્મદસે.
મહબુબે ખુદા તુહે મહબુબે ખુદા તુહે.
હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે,
મકરહલી “લતીફ” અપના બાનજાઓ મદીનેમે,
કયું જાકે ચલે આઓ દરબારે મોહમ્મદસે.

નર્મ-કવ્વાલી. તળે-ગાઝલ—

મે ખુદી અયસી બાહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ.
 યાતી આયા હોસબી તો મોત આ જાનેકે બાદ.
 ખંદા ઝન હોતે હેં મો પહેલુસુ ઉઠ જાનેકે બાદ.
 દેખીએ કયા ગુલખીએ ઈસ દુલ બરસાનેકે બાદ.
 ચાએ નાજમીન લુલ્હમ કલામી કુછ મીલા,
 બનગએ વૌ ખુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ,
 અયદલક અચ્છા નહિ ચે રોજકા ઝુલમો સીતમ,
 શીરસીતમ ઢાએગા કોસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
 કીસકો બતલાડેં શમે ગમકો નયા મેરા રશીક,
 હોસબી જાતે રહયે આપકે જાનેકે બાદ.
 દોલતે દીદારસે યું શાદહો જાતે હય હમ,
 જેસે ખુશ હોતા હય કોઇ માલો ઝરપાનેકે બાદ.
 બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન કયું બેહસત મેરી,
 એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ,
 ઝીંદગીમેં જીજકદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ,
 ચાદ આઉંગા મંમરમે—તુમકો મરજાનેકે બાદ.
 દીનતો જયું તું કરકે કટ જાતા હય હીજયે પારમે,
 સરપે આતીહય કયામત, શામ હો જાનેકે બાદ.

નર્મ-મઝલ-મુખરમસ—

અહી પ્રીયા વોહ દેશ પુલાલો હિંદમેં જ્યા ગલરાવત હય,
 બિરહ કી બયરન દરસકી ખાશી, કાહોકો મોહો તડપાવત હય.
 ખડંગ ફેંકકે ઝાલીમ, જરા ઝંકકે લીએ,
 ઇશરફી એક નજર વશમે સુરમાસાકે લીએ,
 પું ફુરને ખુદા કાફી અદાકે લીએ,
 નકાબે રમએ હિંદ જરા પુલકે લીએ.

મરીત પીઆ કહી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
 મઝાહી કયા હય મહોબતમે' બે વફાઈકા,
 ચે તજ્જ ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઈ કા.
 દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઈ કા.
 ઉઠા કે ફેંકે સદકા તેરી ખુદાઈ કા.
 પુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકો ફર લગાવતહયમેરેઅન્હેપીયા.
 પુહી બતાવે મેરા અબતીયાર કયસે હો,
 ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
 ચેનસે અબ ચેહ બડલે હાલે ઝાર કયસે હો,
 ખીઝાંબે આએ તો ફરલે બહાર કયસે હો.
 હિમંડ હિમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે' બરસાવત હય.
 નઈ-કબ્વાલી તજ્જે-મઝહર—

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
 આદમી પચતાતા હય હદસે-ગુઝર જાને કે બાદ.
 કરકે વખ્ત વોહ ન આએ અપને ધર જાને કે બાદ,
 હાથ હમ મલતે રહે મૌકા ગુજર જાને કે બાદ.
 હીજરફી શખલી મેરા એક મુનીસો ગમ ખવારથી,
 મે અકેલા રેહ ગયા ફરકે જગર જાને કે બાદ.
 મરહુમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
 આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખ્મ લાર જાને કે બાદ.
 સર જુદા હોતેહી ઉસને લે લીઆ આગેશમે,
 વસ્ત્રકે છુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
 કેહતે હય વોછાડદો હરકમ શીકાયત ગેરકી,
 હમ ન આયેગે પુમ્હેદીલસે ઉતર જાને કે બાદ.
 સચ ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસતાં,
 હાં યકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.

કોઈ સેવ સકતા નહિ મેરે શીવા હિનકે સીતમ,
 દેખના પયતાએએ વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
 અબલી કુછ હય વકત “મઝહર” તોબાહ ઈચ્છાસે કરે,
 વરના પછતાવોએ દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

બઝલે-મુસ્તફા તર્જે-કન્વાલી—

બસાર ગુરે રખખુલ—હિલા બનકે આયા,

નયે રંગસે જા—બજા બનકે આયા.

જાને અબીયા અવલીયા સખ બરાતી.

જો દુલ્હા હખીબે ખુદા બનકે આયા.

કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ મુરજ,

તબલાયે અરજો સમા બનકે આયા.

અગર લહેર આધ બને શકસે ગૌહર,

જો મૌજ આ-ગધ ખુલખુલ બનકે આયા.

કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાધ,

કહીં આશીકે મુખતીલા બનકે આયા.

કહીં શકસે ઇસા કહીં શકસે મુસા,

કહીં યુસુફે દીલ-રખા બનકે આયા.

બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહાંમે વ લેકીન,

બહાર આઈ જખ “મુસતફા” બનકે આયા.

તોપ્રએ મુમતાઝ—ગઝલ—

બાવલેકી મોત કા હે વાકેયા યે દર્દનાક

હાએ છસકે ગમસે ખામે કાહે દીલબી ચાક-ચોક !

મોહસેમે જો હડા શીરતા થા વો હે ઝેરે ખાક !

જોક હુમલેમે કીયા સદકાક કાતીલને હલાક !

કીયા કંકુ ક્યું-જનસે-અપની વો ખીચારા મયા !

[૧૨]

ઇશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 હય ને રરકે દુર વો મુમતાઝ બેગમ ગુલ બહન !
 ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પાયરહન ગુનચે દહન !
 ખુબર નાઝુક અદા નાઝ આફરી શીરીમુખન !
 દીલરખા વ દીલ નસીનો જાનવાજો સીમતન !
 ઉસકી ઉલ્લાસ હી મે સારા ઝોર ઝોર મારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 ઇશકમે ઉસકી હુકુમત ઝોર દોલત બી ગધ !
 જાન બી દી મુક્તમે, હાથોસે ઇજાત બી ગધ !
 વસ્લકી રાતે બી રખસત સુમે ઇસરત બી ગધ !
 મુશ્કેલોંકી દુસમનીસે આહકી પીતબી ગધ !
 અલગરઝ સામાને ફરહત થા ને કુછ સારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 વાલકેસર પર ને હે ગુલઝર વો મલખાર હીલ !
 હુસન કા મંનજર વો પુર અનવાર વો મલખાર હીલ !
 કયુ ન હો મરગુબે હક ઝરદાર વો મલખાર હીલ !
 હે ફરાહ બકસ ઝોર ફરહત બાર વો મલખાર હીલ !
 પ્રય કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહીં મારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 ચર્ખ હે સુસદર વ હુસનુ ઇશક કી હે દારોગીર !
 ઉડ ગયા રંગે કમર શીકા પડા બદરે મુતીર !
 ચે તમૈયુર દેખકર હયરાન હેં બરનાવ પીર !
 કાંપતા હે ખોદસે હર એક મોહતખ્તે અમીર !
 હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 કોઇ મદતુ હકપે કોઇ હુસને જાહીર પુર નીસાર !

હય નહ હર એક સાને કુદરતે પરવર દીગાર !
 ઇન દીલા ખાતે જહાં કે હેં અજબ લયલો નહાર !
 એક હાલત પર કીસકો બી નહીં સખરો કરાર !
 જસકા યે ખાકા હય ઝેરે ખાક વો પીયારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગીમેં આવલા મારા ગયા !

નાટકે-એમાં શું ?-ગઝલે-કબાલી-

દીલ હય વહી જસ દીલમેં, મહોખ્ત ત કીસીકી,
 હય આંખ વહી જસમેં, શરાફત હો કીસીકી.
 ક્યું હાથ સમે વસ્લ લગાને નહીં દેતે,
 માશુક હો તુમ-યા-કે, અનામત હો કીસીકી.
 શમાકો દેખકર મયદીક્ષે, યું કહેતા હય પરવાના,
 જો ચાહે જલના ઇશકમેં, મુજ સાહી જલ જના.
 શમાકી બેકારી કો. કહાં પહોંચેગા પરવાના,
 લરજના, થર થરાના, સરકટાના—સાફ જલ જના.
 હોતા હય ઉન્હે રશક તો, હો મેરી બલાસે,
 જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી,

ગઝલે-ચુસુફ-તર્જે-કબાલી-

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહેં ચાર રહે ગમ,
 થોડીસી ચલકે આજ ચેહ તલવાર રહે ગમ.
 ક્યા હુસ્ન થાકે આંખસે દેખા હજાર બાર,
 શીરબી નબરકો હસરતે હીદાર રહે ગમ.
 મહેશીલમેં ઉસકી રંગ જમા થા ન ઇશકા,
 તુમસે યે ખાત દીલય, ખુંખાજ રહે ગમ.
 ઠટ ઠટ ગયે ખુતે. કાતિલકી ચાલ પર,
 એસા ચલા વો તેજ-કે તલવાર રહે ગમ.

હુરનો જમાવકા રૂકત, અફસાના રહે ગયા,
ચુસુકે રહે ન ગરમી-યે-ખાખર રહે ગઈ.

રેસખાળો'કો-નસીહત-તજો-શયેર.

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમે
ખીચડી કે વાંધે પડ ગયે ખંખઈકી રેસમે (૧)

અવલ તો રેસ ખાળો' ને છુકે ખના લીયા
શીર ખાદ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીસાં દીયા
નામો નીસાં કે સાથની નંખર લગા દીયા
હસકો તો એ'ડીકપ ખનાકે ખીકા દીયા
ધસી તરાંહસે ધુમ હય હમેશ રેશમે

ખીચડી કે વાંધે પડગયે ખંખઈકી રેશમે (૨)

અખ રેસકે મેદાનમે' શનીચરકો આ ગયે
નંખર ખનાકે લાયે થે વો સખ લગા દીયા

ખહાદુર જંગ ઓર ખમીસાકા નામ થા
ઉસકો તો વીન ઓર પીલેસમે લગા દીયે

ધસ વાસ્તે ખુશી હોકે ઝોડે હય ધુનમે'

ખીચડીકે વાંધે પડગયે ખંખઈકી રેસમે (૩)

ઘોડેકી ટાપ ગરદને ખીસમીલ મે ચલ ગઈ

ધનસાં 'તો કયા ફરીસ્તાંકી નીયત ખહલગઈ

ડારી હુઈ સુફેદ જવાની બી હલ ગઈ

ઘોડા જો આયા વીન તખીયત ખહલ ગઈ

હમકો તો વીનમે ન મીલા ઓર પીલેસમે

ખીચડીકે વાંધે પડગયે મખંઈકી રેસમે (૪)

અખ માલો જરકો હારકર ખેકાર હો ગયે

શીર ધરમે આકે શીકરમે ખીમાર હો ગયે

ઐયરતકો બોલે જલદીશે તોડે ઉતાર દે
 રૂપકો વેળે જાકે લોકે આયે ગીર માર કે
 ખીચડીકે વાંધે પડગયે પુનેકી રેસમે
 ખીચડીકે વાંધે હોગયે બંબલકી રેસમે (૫)

“ભોગીકા બરન.”—ચાર—બયત—

મઝલે-રહમતબન, અજમેર.

ભોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર.
 મસજીદમે' અને મુલ્લાં તે મંદરમે' પુંબરી,
 દરગાહોં મેં સબદહ નરીબન કે મુબરી;
 હર નગરીમે' ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીખારી,
 કયા કયા ન કીયા મયને તેરે હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 પંડીત ભી જહરદા ભી સેવામે' ભી જુલાએ,
 સયારે સનાસો કો ભી હીન અપને દીખાએ;
 હર અમીલો કામીલ સે વજ્રકે ભી પહાએ,
 કયા કયા ન જતન કર ચુકા હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 મજનુ કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
 ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન;
 ઉશ બુત કી મોહબ્બતમે' બના રીકલે બરહમન,
 મોજુદ રંગે હય મેરી બુખાર કી ખાતીર.—ભોગીકા.
 ના કૂચ મેં પાયા ન હિસે ખાગે અજ' મેં,
 કચાબેમે' ભી ઢુંઢા હિસે કાશીકે મકા મેં;
 મસજીદ મેં મીલા ઓર ન મીલા કૂચે બુતામેં,
 હર હર મંચ ફિરા અપને ખરીદદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 મુદદત સે હીલો જાસે હું મંચ શયદા તુમહારા,
 લીલાહ બુગા આતશે હીજરાં કા શરારા;
 એવેન હુવા જતા હું હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.

૬૦ તમામ શુદ્ધ. ૬૧

હદીયતુલ મુસ્લેમીન

ઉમદા છાપ અને સાફ હરફવાળી મોટી બુક.
કીંમત બાર આના.

દેવતાઈ બોલતો

અતીશય ચમત્કારી વાર્તાથી ભરપૂર મોટી બુક, ફેન્સી પુઠું.
કીંમત બાર આના.

બાદશાહ બીરબલ

હાજરબવાબી અને બુદ્ધીવર્ધક વાર્તાઓનો બહુમુલ્ય ખજાનો.
કીંમત એક રૂપીયો.

હરેકનું ટપાલ ખર્ચ બુકું. બહારગામથી મંગાવનારા-
ઓએ પોતાનું સરનામું ચોખ્ખાં અક્ષરે લખવું. ઉપર લખેલી
બુકો ઉપરાંત બીજી વાર્તા, નાટકો, નોવેલ, કીસ્સા, કહાની,
ગાયન, લજન, બાદુ, હુન્નર, વીગેરે બુકો જોઈતી હોય તે
'નીચેને સરનામે જરૂર લખો.

શાં ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !! તૈયાર છે !!!

તાકીદે મંગાવો...

—❀— ਅਵਛੇਰੇ ਮੇਲੇਫੀਲ —❀—

—: यानी :-

❀ પરસ્તાને ગૌહર. ❀

ઉમદા મશાહુર શાહજી કબ્રવાલીના મોરો જથ્થો. પચરંગી,
ફેન્સી પુઝા સાથે. કીંમત દર્શાવના.

ગામઁ હિન્દ

આ બુકનાં નમુનાની એથી ઉપલભ માટી બુક
કીંમત ચાર આના.

संगीत केनेआइ गायन संग्रह

ભાગ ૧ થી ૮ સખ્યાબંધ ચીત્રો.

મશહૂર નાટકોનાં લોકપ્રીય ગાયનોનો મોટો ખજાનો..

હીંમત એકં રૂપી એ.

*** હરેકતુ પોષ્ટલ અલગ. ***

મળવાનું ઠેકાણું:—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ પુકસેલર

राष्ट्रीतयाव—सुरत.

મુરતિ ધરાનપુરી ભાગળ, બાજુવાળી યોગ, અનાવિજ્ઞ લોજની.ખાણુમાં
આવેલા શ્રી “અનાવિજ્ઞ ખંડુ” પ્રી પ્રેસમાં ગોવિંદજી હાથાભાષ
નાયકે આપ્યું.

